

תערוגת יהיו יהודים לפני חדיין (החלכה) אלא לפני משדר הרבענות. ואין אנו
చחויבים לחבידל סמכות מפלכתית של משרד הרבענות, שאינו מחויב על פי ההלכה.
כל עוד רשות לבוחר לה רב. והזכיר לו כי שנית לא יכול לקבל חבריו חסוכות
בדינה על שתי שאלות: 1) אם חוטש המזבון ניתן רק לדתיים או גם לאחרים,
2) ומה הם כורדים תהום בין "דתיים" ו"חילוניים".

- נא אגלי ארגז - על ידיון נתיקון לארון שרוח הבתונות. חזן ובן אחרון
טוענים שיש רינגן על אולרדים או דתיות נשלוח, וטענויות טבל שחרור או דתיה
יסורנטו בראשותם.

25.11.58, יומם ג'

בבוקר כבוס הוועד הארצי למילוות העלית, באו כולם, ושרה רוח סובה
כבוגם, משתתפו כל החוגים. ויש סיכוי למילווה של 20 מיליון ייליאם.

- בآنually שן, חיווך שני, בשגרירויותנו בלונדון, בא לאוזן הערכתי
לאילם, אמרנו כטולר והוחז לא אהובים אותו, סייעונו לא מתקבל, כי הוא מטייף
לשם ציוגיות ואינו סביר פדוע זה יוציא לאנגליה. אולם הוא מתקבל על
חיבור חיחורי, מקסילן מעריך אותו וגם ג'יסקסל.

- בערב חייתי אצל גולדה לברד יחת לسفرירות בלונדון.
- בכנסת תאגידי שני חוקי שדו המלינחה מינמי מקידים ומיוג פעולות
מקידים (פעולה טלבותית והחרמה).

26.11.58, יום ד"

בר-יהודה החרת על חליות המכחים בין נבול (הרבע נסימ). ודרש
"בהתיפות" ישיבת ועדת חلسמה, (רוזן, הוא ואני) נתמי לו העוכדות בניו,
בכתב, והודעתו שישיבה אפשר לקיים רק סחר או ביום ו'.

- בא אגלי אסכול ובגירה. אסכול מהאונן עלי פבדורי בכפר חירון
חדשה, רק מזיאות מבועת. לרעתו חוששים לטטה דיין פישעה הפקה צבאיות,
מי חושך לבון, דיאמה ועוד, לא האממי למסע אוני, אספורי לו האבסורד
אברעיזין זה, גם אילו נסאו מישטו שיכסה לעשות זאת - לא צח יעדוד לרשותו,
בררנו כמה מהיים המשיכם בכפר חירון הגיעו לידי טקונה שיש לרשותה לאבוי